

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės – Litauen) – UAB "Fast Bunkering Klaipėda" mot Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-526/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 148 a — Leverans av varor — Begrepp — Undantag från skatteplikt — Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av fartyg som används på öppna havet — Leverans till mellanmän som handlar i eget namn)

(2015/C 354/04)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB "Fast Bunkering Klaipėda"

Motpart: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.

Domslut

Artikel 148 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ska tolkas så, att det undantag från skatteplikt som är föreskrivet i denna bestämmelse, i princip, inte är tillämpligt på leveranser till mellanmän som handlar i eget namn av varor för bunkring, tankning och proviantering, även om den slutliga användningen av varorna vid tidpunkten för leveransen är känd och vederbörligen styrkt, och bevis som bekräftar denna har uppvisats för skattemyndigheten, i enlighet med nationell lagstiftning. Nämda undantag från skatteplikt kan dock, under de omständigheter som föreligger i det nationella målet, vara tillämpligt om äganderätten till de berörda varorna tidigast övergår till mellanmännen, i enlighet med de formkrav som föreskrivs i tillämplig nationell rätt, vid den tidpunkt då operatörerna av fartyg som används på öppna havet får befogenhet att faktiskt förfoga över varorna såsom vore de ägare till dem, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 359, 7.12.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – A2A SpA mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-89/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Metod för ränteberäkning vid återkrav av stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden — Enkel ränta eller sammansatt ränta — Nationell lagstiftning som för ränteberäkningen hänvisar till bestämmelserna i förordning (EG) nr 794/2004 — Beslut om återkrav som delgetts före ikraftträdandet av denna förordning)

(2015/C 354/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A2A SpA

Motpart: Agenzia delle Entrate

Domslut

Artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget och artiklarna 11 och 13 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning nr 659/1999, utgör inte hinder för en nationell lagstiftning vilken, i likhet med artikel 24.4 i lagdekret nr 185 av den 29 november 2008 om nödåtgärder för att stödja familjer, arbete, sysselsättning och företag samt för att omformulera den nationella övergripande strategin mot bakgrund av krisbekämpningen, omvandlat till lag, efter ändring, genom lag nr 2 av den 28 januari 2009, genom en hänvisning till förordning nr 794/2004 föreskriver att sammansatt ränta ska tillämpas vid återkrav av en statlig stödåtgärd trots att det beslut i vilket detta stöd förklarades oförenligt med den gemensamma marknaden och i vilket det förordnades att stödet skulle återkrävas antogs och delgavs den berörda medlemsstaten före ikraftträdandet av sistnämnda förordning.

⁽¹⁾ EUT C 142, 12.5.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Oradea – Rumänien) – Horațiu Ovidiu Costea mot SC Volksbank România SA

(Mål C-110/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 2 b — Begreppet konsument — Kreditavtal som har slutits av en fysisk person som utövar advokatycket — Återbetalning av en kredit för vilken en fastighet som tillhör låntagarens advokatkontor utgör säkerhet — Låntagaren har nödvändiga kunskaper som gör att vederbörande kunde bedöma att ett lånevillkor var oskäligt innan avtalet skrevs under)

(2015/C 354/06)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Oradea

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Horațiu Ovidiu Costea

Svarande: SC Volksbank România SA

Domslut

Artikel 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att en fysisk person som utövar advokatycket och som sluter ett kreditavtal med en bank – utan att syftet med krediten preciseras i avtalet – kan betraktas som en konsument i den mening som avses i denna bestämmelse, såvida avtalet inte har samband med advokatens yrkesverksamhet. Den omständigheten att det som säkerhet för den fordran som avtalet avser har ställts en pant, vilken har ställts av personen i fråga i egenskap av företrädare för sin advokatbyrå och vilken består i egendom som är avsedd för personens yrkesverksamhet, såsom en fastighet som tillhör advokatbyrån, saknar härvidlag relevans.

⁽¹⁾ EUT C 175, 10.6.2014.